

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΔΕΚΑ ΛΕΠΡΩΝ

Διονυσίου Α. Ψαριανού, Μητροπολίτου Σερβίων και Κοζάνης

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ Τ. Κ, 19003
ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikmark.gr

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 15 Ι Α Ν Ο Υ Α Ρ Ι Ο Υ 2017

✠ Παύλου όσιου του Θηβαίου και Ίωάννου του καλυβίτου.

✠ Γερασίου (Παλλαδά) πατριάρχου Αλεξανδρείας.

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΔΕΚΑ ΛΕΠΡΩΝ

Τα ιερά Ευαγγέλια παρέχουν πλήρη την εικόνα, την οποίαν οι Προφήται δίδουν περί του Ιησού Χριστού ως ιατρού. Ο προφήτης Ησαΐας είπεν ότι «αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν». Ο ἴδιος Προφήτης θέτει εἰς τὸ στόμα του Μεσσία τὰ λόγια ἐκεῖνα, που ἐχρησιμοποίησεν ὁ Κύριος κατὰ τὸ πρῶτον κήρυγμά του εἰς τὴν συναγωγὴν τῆς Ναζαρέτ. «Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὐ εἶνεκεν ἔχρισέ με... ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν...». Το δεύτερον τοῦτο προφητικόν χωρίον μάς δίδει νὰ ἐνοησώμεν ὅτι ὁ Ἰησοὺς Χριστὸς εἶναι ἰατρός ὄχι μόνον τῶν σωμάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν, μάλιστα δε πρῶτον τῶν ψυχῶν καὶ ἔπειτα τῶν σωμάτων. Μέσα εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἰάσεων καὶ τῶν θεραπειῶν, τὰς ὁποίας τελεῖ ὁ Ἰησοὺς Χριστὸς, βλέπομεν ὅτι πρῶτον θεραπεύει τὴν ψυχὴν καὶ ἔπειτα τὸ σῶμα. «Ἀφένωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου», λέγει προ τῆς θεραπείας τοῦ σώματος, πράγμα τὸ ὁποῖον καὶ σκανδαλίζει τοὺς πολεμίους του, ἀλλὰ καὶ δίδει εἰς αὐτόν τὴν εὐκαιρίαν νὰ εἴπῃ ὅτι σπουδαιότερον καὶ δυσκολώτερον ἀπὸ τὴν ἴασιν τοῦ σώματος εἶναι ἡ ἄφεσις τῶν ἁμαρτιῶν. Ἡ μέθοδος αὐτὴ, τὴν ὁποῖαν ἀκολουθεῖ ὁ Ἰησοὺς Χριστὸς εἰς τὰς ἰάσεις τῶν πάσης φύσεως ἀσθενειῶν, εἶναι σύμφωνος με τὰ πορίσματα τῆς υγιούς ἰατρικῆς ἐπιστήμης καὶ με τὰς μεθόδους, τὰς ὁποίας ἀκολουθεῖ ἡ σύγχρονος θεραπευτικὴ. Σήμερον δίδεται πολὺ μεγάλη σημασία εἰς τὴν ψυχικὴν κατάστασιν τοῦ ἀσθενοῦς, εἰς τὸν ἠθικὸν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ παράγοντα, ἀνευ τοῦ ὁποίου εἶναι ἀνίκανος νὰ ἀντιδράσῃ κατὰ τῆς ἀσθενείας ὁ σωματικὸς ὀργανισμὸς. Οἱ καλοὶ ἰατροὶ λέγουσιν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς τῶν προ πάσης ἐξετάσεως καὶ θεραπευτικῆς ἀγωγῆς. «Πηγαίνετε εἰς τὸν ἱερέα νὰ ἐξομολογηθῆτε». Ἀλλὰ βέβαια δὲν θὰ πρέπει νὰ νομίσωμεν ὅτι καὶ ὁ Ἰησοὺς Χριστὸς ὡς ἰατρός γνωρίζει καὶ χρησιμοποιεῖ τέχνην τινὰ ἢ ἐπιστήμην ἰατρικὴν. Ὁ Κύριος, ὡς Θεός, γνωρίζει καλῶς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ τοποθετεῖται ὀρθῶς ἐνώπιον ὀλοκλήρου τοῦ ἀνθρώπου, ἡ δε ἰκανότης καὶ ἡ τέχνη διὰ τῆς ὁποίας θεραπεύει εἶναι θεῖα δύναμις καὶ χάρις, ἡ ὁποία μεταβιβάζεται ἀπὸ αὐτόν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς, ἐκεῖνους που ἔρχονται εἰς προσωπικὴν γνωριμίαν καὶ ἐπαρὴν μαζί του. «δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἴατο πάντας», λέγει τὸ ἱερόν Ευαγγέλιον.

Ἡ θεραπεία τῶν δέκα λεπτῶν, τὴν ὁποῖαν μόνον ὁ ευαγγελιστὴς Λουκάς ἱστορεῖ, συνέβη περὶ τὸ τέλος τῆς τριετοῦς δημοσίας δράσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ κατὰ τὸ τελευταῖον ταξιδίον του εἰς Ἱερουσαλήμ, ὅταν ἤρχετο ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν καὶ

Κυριακὴ 15 ' του Λουκά

ευρίσκετο «εις τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας πέραν τοῦ Ἰορδάνου». Επὶ μίαν τριετίαν εἶχεν εδραιωθῆ ἡ φήμη του ὡς προφήτου καὶ ὡς θεραπευτοῦ. Οἱ απεσταλμένοι κάποτε διὰ να τον συλλάβουν ἐπέστρεψαν ἀπρακτοὶ καὶ ὠμολόγησαν ὅτι «οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος». Καὶ ὁ λαὸς ἐβλέπε τα θαύματα, ἐδόξαζε τὸν Θεόν καὶ ἔλεγε ὅτι «οὐδέποτε οὕτως ἐφάνη ἐν τῷ Ἰσραὴλ». Ἦτο λοιπὸν πολὺ φυσικὸν ὅτι καὶ οἱ λεπροὶ τώρα, μάλιστα πληροφορηθῆσαν τὴν ἐκεῖθεν διέλευσιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐσπευσαν νὰ επωφεληθῶν τῆς ευκαιρίας. Ἀλλ' ας προσέξωμεν ἰδιαίτερος εἰς μερικά σημεῖα τῆς συναντήσεως αὐτῆς των δέκα λεπρῶν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τὸ ἱερόν κείμενον λέγει «εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ» καὶ ὅτι οἱ δέκα λεπροὶ «ἔστησαν πόρρωθεν», ἐνὸς δηλαδὴ εἰσήρχετο καὶ ὅταν ἀκόμη εὐρίσκετο ἔξω ἀπὸ τὸ χωρίον, συνητήθη με τοὺς λεπρούς, μάλιστα δε ἐξ ἀποστάσεως. Δὲν υπήρχε περίπτωσις νὰ συναντηθῆ ἀλλοῦ ἐντὸς πόλεως ἢ χωρίου, διότι οἱ λεπροὶ, ὡς ἐκ τῆς ἀσθενείας των, ἡ ὁποία εἶναι μεταδοτικὴ, ἦσαν υποχρεωμένοι ἐκ τοῦ νόμου νὰ μένουν ἔξω των πόλεων καὶ νὰ μὴ ἔχουν ἐπικοινωνίαν καὶ επαφὴν με τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους· «κεχωρισμένος καθήσεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς, αὐτοῦ ἔσται ἡ διατριβή», ὠρίζεν ὁ νόμος περὶ παντὸς λεπροῦ. Δυνάμεθα νὰ συγκρίνωμεν τὴν ἐποχὴν μας με τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καὶ νὰ ἴδωμεν πόσον διαφορετικὴ καὶ φιλόανθρωπος εἶναι σημερινὸν ἡ συμπεριφορὰ μας ἀπέναντι των ἀρρώστων, πόση φροντίς καὶ μέριμνα καταβάλλεται ὑπὲρ των ἀσθενῶν καὶ μάλιστα ὑπὲρ των ἀνιάτως νοσοῦντων. Καὶ δὲν δύναται κανεὶς νὰ ἀρνηθῆ ὅτι ἡ μεταβολὴ αὐτὴ οφείλεται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ὅτι εἶναι καρπὸς τοῦ κηρύγματος τοῦ Ευαγγελίου καὶ τῆς ευεργετικῆς ἐπιδράσεως, τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ τὸ χριστιανικὸν πνεῦμα ἐπὶ τὰ ἦθη καὶ τὸν βίον των ἀνθρώπων. Τὸ ἱερόν κείμενον ἀκολουθῶς ἔχει τὴν λέξιν «ἀπήντησαν», πού δὲν θέλει νὰ εἴπῃ ὅτι οἱ δέκα λεπροὶ ἀπλῶς συνήντησαν τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ἀλλὰ μάλλον ὅτι τὸν ἀνέμεναν, ὡς διὰ νὰ τὸν προῦπαντήσουν καὶ νὰ τὸν υποδεχθῶν. Δὲν εἶναι τυχαία ἡ συνάντησις αὐτὴ, ὅπως τίποτε δὲν εἶναι τυχαίον εἰς τὸ μυστήριον τῆς ἐνσάρκου οικονομίας τοῦ Κυρίου καὶ γενικῶς εἰς τὸν κόσμον. Οὔτε ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἔπεσεν ἐπάνω εἰς τοὺς λεπρούς οὔτε ἐκεῖνοι ἔπεσαν ἐπάνω εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν κατὰ μίαν ἀπλὴν σύμπτωσιν. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς δὲν ἦτο κανεὶς ἀργόσχολος, ὁ ὁποῖος περιήρχετο ἀπὸ τόπου εἰς τόπον καὶ ἔλεγε καὶ ἐπραττεν ὅσα ἔφερον ἡ ὥρα. Ὁ ἴδιος εἶπεν ὅτι «ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός». Τὸ «ζητῆσαι» αὐτὸ εἶναι ἐπαρκῆς ἀπάντησις εἰς αὐτὸ περὶ τοῦ ὁποίου καὶ τώρα λέγομεν· ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰσερχόμενος εἰς τὴν κώμην, ἐζήτει καὶ ἀνεζήτει τοὺς δέκα λεπρούς. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι ἐζήτουν καὶ ἀνεζήτουν τὸν ἱατρὸν καὶ τὸν σωτήρα· διὰ τούτο καὶ ὅταν τὸν εὐρήκαν, «ἦραν φωνὴν», φωνὴν ἰκεσίας καὶ δεήσεως. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἰκετεῦει καὶ κανεὶς δὲν δέεται, ἀν δὲν ἔχῃ γνώσιν καὶ συνειδήσιν τῆς καταστάσεώς του, ἀν δὲν ἐξύπνησεν ἐντὸς τοῦ ὀρθοῦ

Κυριακὴ IB' τοῦ Λουκά

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιζ' 12 - 19)

Ἰὼ καιρῶ ἐκείνω, εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τινα κώμην ἀπήντησαν αὐτῶ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἔστησαν πόρρωθεν, καὶ αὐτοὶ ἦσαν φωνὴν λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν. Εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρεῖτης. Αποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; Οἱ δὲ ἐννέα ποῦ; Οὐχ εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ εἰ μὴ ὁ ἄλλογενὴς οὗτος; Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀναστάς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

Ἐκείνον τον καιρόν, καθώς έμπαινε ο Ιησούς σ' ένα χωριό, τον συνήντησαν δέκα άνδρες λεπροί, οι οποίοι εστάθηκαν λίγο μακρυνά, και του φώναζαν, «Ιησοῦ Διδάσκαλε, ελέησέ μας». Όταν τους είδε, τους είπε, «Πηγαίνετε να δείξετε τον εαυτόν σας εις τους ιερείς», και ενώ επήγαιναν, εκαθαρίσθησαν. Ένας απ' αυτούς, όταν είδε ότι εθεραπεύθηκε, επέστρεψε δοξάζων τον Θεόν με δυνατήν φωνήν και έπεσε με το πρόσωπον εις τα πόδια του Ιησοῦ και τον ευχαριστούσε· και αυτός ήτο Σαμαρείτης. Τότε είπε ο Ιησούς, «Δεν εκαθαρίσθησαν και οι δέκα; Οι άλλοι εννέα πού είναι; Κανείς δεν ευρέθηκε να επιστρέψη διά να δοξάση τον Θεόν παρά αυτός ο αλλοεθνής;». Και είπε εις αυτόν, «Σήκω επάνω και πήγαινε· η πίστις σου σε έσωσε». (ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, έκδ. Απ. Δ.)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) ΟΜΙΛΙΑ & ΚΟΠΗ ΠΙΤΑΣ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΚΗΣ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

Η Ενοριακή Φιλοπτόχος Αδελφότης του Ιερού Ναού μας σας προσκαλεί στην ομιλία του π. Θεμιστοκλή Χριστοδούλου με θέμα: «**Αγάπη σημαίνει Φιλανθρωπία**», στην κοπή της πίτας και στον απολογισμό του παρελθόντος έτους, σήμερα, **Κυριακή 15 Ιανουαρίου 2017 και ώρα 6:00 μ.μ.** στο Ναό μας. Θα ακολουθήσει δεξίωση.

2) ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δευτέρα 16 Ιανουαρίου 2017, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00π.μ.

Τρίτη 17 Ιανουαρίου 2017, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00π.μ.

Τετάρτη 18 Ιανουαρίου 2017, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00π.μ.

Παρασκευή 20 Ιανουαρίου 2017, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00π.μ.

Σάββατο 21 Ιανουαρίου 2017, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00π.μ.

3) ΙΕΡΑ ΑΓΡΥΠΝΙΑ

Την Παρασκευή 20 Ιανουαρίου 2017 (7:00 μ.μ.) προς Σάββατο 21 Ιανουαρίου 2017 (12:30 π.μ.) θα τελεστεί στο Ναό μας Ιερά Αग्रυπνία επ' ευκαιρία της Συνάξεως της Υπεραγίας Θεοτόκου της Παραμυθίας.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. 3ΚΑΙ FAX 22590 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoο.gr, ΙΕΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ www.agnikmark.gr

Κυριακή ΙΒ' του Λουκά

της λυτρώσεως, αν δεν εξήγησε και δεν επείσθη ότι έχει ενώπιόν του τον «δυναμεινον σώζειν». Ο ζητών διά να εύρη, όταν εύρη τον ζητούμενον, αναφωνεί με ακράτητον ενθουσιασμόν το «εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν»· και ο αιτών διά να λάβη, όταν έχη ενώπιόν του τον δωρεοδότην, βοά με διάπυρον καρδίαν το «ἐλέησον...». Είναι τόση η ηθική απόστασις μεταξύ του Θεοῦ και των ανθρώπων, είναι τόση η τραγικότης και η ταλαιπωρία του ανθρώπου, εκ της συγκρούσεώς του προς το θεῖον θέλημα, και είναι τόσον φανερά η αδυναμία του, δι' ἰδίων μέσων να εύρη απαλλαγὴν εκ των φυσικῶν και σωματικῶν αλγηδόνων και εκ των ηθικῶν και ψυχικῶν οδυνῶν, ὡστε δεν μένει ἄλλη κραυγή πιο δυνατή και πιο θερμὴ ἀπὸ το «Κύριε, ἐλέησον». Η δέησις αὐτή, την οποίαν η Εκκλησία επαναλαμβάνει πλειστάκις κατὰ την θεῖαν λατρείαν, μᾶλλον δε ασιγήτως και διαρκῶς εις πάσαν ιερὰν ακολουθίαν, είναι η προσευχὴ των προσευχῶν και η δέησις των δεήσεων· εις αὐτὴν εμπερικλείεται ὅλον το μυστήριον της χάριτος του αγίου Θεοῦ και της σωτηρίας των αμαρτωλῶν ανθρώπων.

Ὅταν ο Ιησὺς Χριστὸς εἶδε τους δέκα εκείνους αρρώστους, χωρὶς ἄλλας διατυπώσεις, τους ἔστειλε προς εξέτασιν εις τους ιερεῖς· «πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι». Διότι ἔτσι ὠρίζεν ο νόμος του Μωϋσέως, και οι ιερεῖς ἦσαν εκείνοι, που εις αὐτὴν την περίπτωσιν εξήταζον τους ασθενεῖς και χορηγοῦν, ὡς θα ελέγαμεν ημεῖς, πιστοποιητικὸν ελεθευροκοινωνίας· «καὶ δείξει τῷ ἱερεῖ και ὄψεται ὁ ἱερεὺς... και ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς...», λέγει ο νόμος. Και το θαῦμα ετελέσθη· «ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν», καθὼς ἐπῆγαιναν, ευρέθησαν καθαροὶ και υγιεῖς. Ἀλλ' ὅσον ἐδῶ η ευαγγελικὴ διήγησις είναι ἀπλή και σύντομος, τόσον είναι βαθεῖα και πλήρης πνευματικῶν νοσημάτων, τα οποία πρέπει, ὅσον ο χώρος μᾶς ἐπιτρέπει, να εξετάσωμεν. Πρῶτον ὡς προς τον Ιησοῦν Χριστόν, ο οποίος ευεργετῆι χωρὶς θόρυβον και ἐπίδειξιν. Ο προφήτης Ησαΐας εἶπε περί του Μεσσία ὅτι «οὐκ ἐρίσει οὐδὲ κραυγᾶσει, οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ»· και ἐξεπληρώθη η προφητεία ἐν τῷ προσώπῳ του Ιησοῦ Χριστοῦ, ο οποίος οὔτε φωνασκός οὔτε δημαγωγός υπῆρξε και ἀπέφυγε πάντοτε την διαφήμισιν και τας θεαματικὰς πράξεις. Μία υπῆρξε μόνον η θεαματικὴ πράξις του Κυρίου, αν ἐπιτρέπεται να εἴπωμεν ἔτσι, ὅτι υπέστη δημοσίαν κατασχίνην και ευρέθη κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου, μεταξύ ουρανοῦ και γης, περίοπτος και εμφανής ἀπὸ ὅλον τον κόσμον. Ὅταν ευεργετῆι οὐδέποτε το πράττει προς ἐπίδειξιν δυνάμεως, ἀλλὰ θαυματουργεῖ πάντοτε, διότι «σπλαγχνίζεται τὸν ὄχλον». Δεν μεταβάλλει τους λίθους εις ἄρτους, ὅταν αὐτός πεινά και τον προκαλῆ ὁ πειράζων, εὐλογεῖ ὅμως και πληθύνει τους ἄρτους και τους ἰχθὺς και τρέφει τα πλήθη εις την ἔρημον. Εἰς την περίπτωσιν τῶρα των δέκα λεπτῶν, τους στέλλει ἀπλῶς εις τους ιερεῖς και ἀποφεύγει πάσαν ἐπίδειξιν δυνάμεως ενώπιον του λαοῦ. Συγχρόνως ὅμως δοκιμάζει και την πίστιν των ανθρώπων

Κυριακὴ IB' του Δουκά

εκείνων, και είναι τούτο ένα δεύτερον σημεῖον της απλής και συντόμου σημερινής ευαγγελικής διηγήσεως. Είναι από τας ολίγας περιπτώσεις, που δεν βλέπομεν τον Ιησούν Χριστόν να ζητή πίστιν από τους ανθρώπους, οι οποίοι ζητούν την δύναμιν του ελέους του. Αλλ' αν προσέξωμεν, θα ίδωμεν ότι μέσα εις την εντολήν του Ιησού Χριστού προς τους δέκα λεπρούς υπάρχει η δοκιμασία της πίστεώς των, και μέσα εις την συμμόρφωσιν των δέκα λεπρών προς την εντολήν του Ιησού Χριστού υπάρχει η επιβεβαίωσις της πίστεώς των. Επειδή έχουν πίστιν, διά τούτο οι δέκα λεπροί πείθονται ανενδοιάστως και προθύμως εις την εντολήν και σπεύδουν προς τους ιερείς, ενώ ακόμη αισθάνονται ότι είναι ασθενείς. Όταν εκκινούν, είναι ακόμη ασθενείς, και όμως πείθονται και εκκινούν, το δε αποτέλεσμα της συνεργασίας της πίστεώς των μετά της θείας δυνάμεως του Ιησού Χριστού εφάνη καθ' οδόν· «ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἑκαθαρίσθησαν», εκεί που ἐπῆγαιναν ἔγιναν καλά.

Θις την ἰασιν των δέκα λεπρών ἐπηκολούθησεν ἡ στάσις του ἐνός, ἐξ αἰτίας τῆς ὁποίας ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶπε τὰ λόγια, με τὰ ὁποία κατακλείεται ἡ σημερινή ευαγγελική περικοπή. Ἐνας ἀπὸ τοὺς δέκα, ὅταν εἶδεν ὅτι ἐθεραπεύθη, δὲν φαίνεται νὰ ἐπῆγε καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, ἀλλ' ἐπέστρεψε μεγαλοφώνως δοξάζων τὸν Θεόν· ἐπεσε προσκυνῶν καὶ ἀσπαζόμενος τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἐκφράζων εἰς αὐτὸν τὴν εὐχαριστίαν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην του. Ὁ Ευαγγελιστὴς δὲν παραλείπει νὰ δηλώσῃ ὅτι αὐτὸς δὲν ἦτο Ἰουδαῖος, ἐξ ἐκείνων δηλαδή που ἐκαυχόντο διὰ τὴν ὀρθὴν πίστιν των, ἀλλὰ Σαμαρείτης, σχισματικὸς δηλαδή ἢ καὶ αἰρετικὸς. Ἐνώπιον τῆς στάσεως του ἐνός, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς διερωτήθη καὶ εἶπε· Μήπως καὶ οἱ δέκα δὲν ἐθεραπεύθησαν; Πού εἶναι λοιπὸν οἱ ἄλλοι ἐννέα; Πῶς δὲν ἐπέστρεψαν νὰ δοξάσουν καὶ αὐτοὶ τὸν Θεὸν παρὰ μόνον αὐτὸς ὁ ἀλλόδοξος; Εἶναι ἀπὸ τὰ ἐρωτήματα ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποία δὲν περιένομεν ἀπάντησιν διότι συγχρόνως μαζί με τὴν ἐρώτησιν ὑπάρχει καὶ δίδεται ἡ ἀπάντησις. Διὰ τούτο καὶ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, χωρὶς νὰ περιμένη ἀπάντησιν, ἐστράφη πρὸς τὸν ἀλλογενὴ Σαμαρείτην καὶ του εἶπε· Σῆκω καὶ πῆγαινε· ἡ πίστις σου σε ἔχει σώσει. Ἀλλὰ τάχα δὲν εἶχαν πίστιν οἱ ἄλλοι ἐννέα; Πῶς λοιπὸν ἐθεραπεύθησαν; Ἡ πίστις εἶναι ὁ ἀπαραίτητος ὅρος ἐκ μέρους των ἀνθρώπων διὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐκδήλωσιν τῆς θαυματουργικῆς καὶ εὐεργετικῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ. Αναμφιβόλως οἱ ἐννέα Ἰουδαῖοι λεπροὶ εἶχαν πίστιν, καὶ μάλιστα πίστιν ὀρθήν, ἀλλὰ δὲν εἶχαν εὐηνώμονα καρδίαν, δὲν εἶχαν ἀγάπην. Διὰ τούτο ἐκεῖνοι μὲν ἐθεραπεύθησαν ἀπλῶς, ἀλλὰ δὲν ἐσώθησαν· ὁ Σαμαρείτης, κατὰ τὴν θείαν διαβεβαίωσιν, ἐσώθη. Διότι εἶχε πίστιν ὄχι μόνον ὀρθήν, ἀλλὰ καὶ ζώσαν, πίστιν «δι' ἀγάπης ἐνεργουμένην». Αλλ' εἶθε καὶ ἡμεῖς δι' ὀρθῆς ἀλλὰ καὶ ζώσης πίστεως νὰ εὐρωμεν ἔλεος καὶ σωτηρίαν παρὰ Θεοῦ. Ἀμήν.

Διονυσίου Α. Ψαριανοῦ, Μητροπολίτου Σερβίων καὶ Κοζάνης, ἀπὸ το βιβλίον «ΟΙΚΟΔΟΜΗ», σελ. 9 - 24, Ἱερὰ Μητρόπολις Σερβίων καὶ Κοζάνης, Κοζάνη 1965

Κυριακὴ IB' τοῦ Ἰουκά